

מ"ת 50744/12/16 - מדינת ישראל נגד אלחנן קניאל

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 50744-12-16 מדינת ישראל נ' קניאל(עציר)
תיק חיצוני: 315031/2015

בפני המבקשת נגד המשיב
כבוד השופט כרמי מוסק
מדינת ישראל
אלחנן קניאל (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים כנגדו.
2. בבקשה נטען כי כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הצתה, היזק בזדון, איומים ושיבוש הליכי משפט.
3. בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב.
4. העבירה המיוחסת למשיב ונסיבות ביצועה - שריפת ביתו של אדם לאחר תכנון מפורט, מקימה נגד המשיב עילת מעצר של מסוכנות לבטחונן של אדם ולבטחון הציבור, בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחסד"פ.
5. בנוסף, קמה נגד המשיב עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א), המתעצמת נוכח הימלטותו מן הדין.
6. לפיכך, ובהתחשב במסוכנות הממשית הנשקפת מן המשיב לבטחון הציבור, ולאור הימלטותו מן הדין במשך כ-4 חודשים, מתבקש בית המשפט להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.
7. במסגרת האישום הראשון שבכתב האישום נטען, כי המשיב מתגורר ביישוב מעלה רחבעם שבמזרח גוש עציון (להלן: "הישוב"). בבעלותו של אליהו אברזל (להלן: "אליהו") עסק לאיטום גגות בו מועסק על ידי שחף שרעבי (להלן: "שחף").

8. שיישוב קיים סכסוך בין קבוצת תושבים עליה נמנים המשיב, אליהו ושרה חיימוף (להלן: "שרה"), לבין קבוצת תושבים עליה נמנה דרור בר לבב (להלן: "המתלונן"), שעניינו מחלוקות הנוגעות להסדרת הבנייה והתשתיות ביישוב אלל מול המועצה האזורית גוש עציון.

9. עובר למתואר להלן קשרו המשיב ואליה קשר לשרוף את ביתו של המתלונן.

10. כשבוע עובר ליום 7.7.16, לשם קידום הקשר, פנה אליהו אל שחף והציע לו להצית בית במעלה רחבעם תמורת סך של 5,000 ₪. ביום 5.7.16, לשם קידום הקשר, הגיעו אל ביתה של שרה המשיב ואליהו, או אחד מהם, ועדכנו אותה כי ביום 7.7.16 "יקרה משהו רע ביישוב". שרה הבינה כי הדברים נוגעים אל המתלונן וכי קיימת אפשרות שביתו יוצת. ביום 7.7.16, לאחר שסיימו אליהו ושחף את יום עבודתם בירושלים, פנה אליהו לשחף ושאל אותו אם הוא מוכן ביום זה להצית את הבית. שחף הסכים. אליהו הסיע את שחף ברכבו מסוג מיצובישי, ל.ז. 42-574-66 אל היציאה מירושלים לכיוון מזרח גוש עציון דרך שכונת הר חומה ומשם המשיך לעבר כפר אלדד.

11. בשעה 18:37 הגיעו אליהו ושחף לכניסה לכפר אלדד, שם הורה אליהו לשחף להתכופף כדי שלא יראה, ושחף עשה כן. אליהו המשיך בנסיעה מכפר אלדד אל היישוב ועצר בדרך עפר. בשלב זה, על פי תכנון ותיאום מוקדם בין הנאשם ואליהו, הגיע אל המקום הנאשם ברכב מסוג פורד טורנאו קונקט, ל.ז. 80-883-56. אליהו אמר לשחף שעליו לעבור לרכבו של המשיב, זאת לפי תכנית שרקמו המשיב ואליהו, לפיה המשיב הוא אשר יוביל את שחף וינחה אותו בפרטי ביצוע ההצתה ביישוב וידאג למילוטו מהמקום באמצעות שרה. בהתאם לתכנית האמורה, עבר שחף לרכבו של המשיב ואליהו נסע מהמקום. בהמשך לאמור הורה המשיב לשחף להתכופף ונסע לתוך היישוב, שם הראה המשיב לשחף את ביתו ואת בית המתלונן שעליו היה להצית. המשיב אמר לשחף כי רכבו של המתלונן אינו במקום והוא אינו בבית. כמו כן, הראה לו את המצלמות שעל בית המתלונן. המשיב לקח את שחף לביתה של שרה, הראה לשרה את שחף וסיכום עימה כי תיקח אותו לירושלים לאחר שייכנס לרכבה מסוג טויוטה, ל.ז. 24-818-61. לאחר מכן הוביל המשיב את שחף אל קרוואן נטוש הממוקם מול בית המתלונן, במרחק של כ-50 מטרים, ובתוך הקרוואן הראה לשחף ג'ריקן צהוב ובו חומר דליק. המשיב אמר לשחף שעליו להמתין בקרוואן כ-40 דקות טרם ייצא להצית את ביתו של המתלונן. בנוסף, הסביר המשיב לשחף את המסלול שבו עליו לרוץ לאחר ההצתה עד שיגיע לרכבה של שרה, אשר דלת תא המטען שלו תהיה פתוחה. המשיב הורה לשחף להיכנס לרכב דרך תא המטען ומסר כי שרה תיקח אותו לשכונת תלפיות בירושלים. המשיב מסר לשחף 50 ₪ עבור הנסיעה במונית מתלפיות לביתו. בקרוואן הנטוש החליף שחף בגדים ומסר למשיב את שקית הבגדים שפשוט.

12. לאחר שעזב המשיב את הקרוואן המתין שחף כ-40 דקות עד שיצא לעבר בית המתלונן עם הג'ריקן, כשחולצה מכסה את פניו. שחף טיפס על מדרגות העץ העולות אל מרפסת ביתו של המתלונן ושפך את החומר הדליק בתוך הבית דרך חלון, כשהוא קורע לשם כך את הרשת המכסה אותו. שחף את הצית את החומר הדליק באמצעות מצית. לאחר שהדליק את האש בבית המתלונן והבית החל עולה באש, רץ שחף אל רכבה של שרה, בהתאם להנחיות המשיב ונכנס אליו דרך תא דלת תא המטען. ברכב הייתה שקית הבגדים שמסר שחף למשיב. שראתה שרה את שחף נכנס לרכבה, סגרה את דלת תא המטען והסיעה אותו לתלפיות.

13. ביום 11.7.16 מסר אליהו לשחף סך של 2,500 ₪ במזומן, וביום 14.7.16 מסר לו 2,500 ₪ נוספים במזומן, זאת בתמורה למעשה ההצתה, כפי שסוכם.
14. כתוצאה ממעשי המשיב, נשרף כליל ביתו של המתלונן, על תכולתו, ונגרם לו נזק כלכלי כבד.
15. מיום 2.8.16 ובמשך כ-4 חודשים, ובמטרה לחמוק ממעצר, חקירה והעמדה לדין, הסתתר המשיב מפני המשטרה, שינה את מקום מגוריו ונמנע מלהשיב לשיחות טלפון, זאת עד ליום 16.12.16, מועד בו נעצר בעיר טבריה.
16. במעשיו המתוארים שילח המשיב אש במזיד ובצוותא בדבר לא לו, והרס נכס במזיד ושלא כדין.
17. במעשיו המתוארים לעיל עשה המשיב דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת.
18. הוראות החיקוק בהן מואשם המשיב במסגרת האישום הראשון הן: הצתה, עבירה לפי סעיף 448 רישא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 בצירוף סעיף 29 לחוק; שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק.
19. באישום השני נטען, כי ביישוב כאמור קיים סכסוך בין קבוצת תושבים עליה נמנה המשיב, לבין קבוצת תושבים עליה נמנה דרור בר לבב (להלן: "המתלונן"), שעניינו מחלוקות הנוגעות להסדרת הבנייה והתשתיות ביישוב אל מול המועצה האזורית גוש עזיון.
20. ביום 17.7.15, בשעה 09:00 או בסמוך לכך, ביישוב, ניגשו מספר תושבים למתלונן והחלו לצעוק לעברו שאין מים וחשמל בגללו. ביום האמור ובסמוך לשעה האמורה ניגש המשיב למתלונן ואמר לו "**שיגמור אותי ושה יהיה היום האחרון שלי**". בנוסף, המשיב התחמק מחקירה בחודש יולי 2015 ועד ליום 7.7.16 יום בו נתפס במחסום מזמוריה ועוכב על ידי המשטרה.
21. במעשיו המתוארים לעיל, איים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו בכוונה להפחידו או להקניטו. כמו כן, עשה המשיב דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת.
22. הוראות החיקוק בהן מואשם המשיב במסגרת האישום השני הן: איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק; ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

23. בדיון שהתקיים ביום 25.12.16 לא חלק בא כוח המשיב על קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למשיב בכתב האישום. בית המשפט הורה לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר.

24. בתסקיר מיום 15.1.17 סקר שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של המשיב. שירות המבחן סבר, כי קיימים אצל המשיב מטענים רגשיים כלפי דמויות סמכותיות. המשיב גרוש, נישא בגיל צעיר מאוד ונולדו לו שלושה ילדים. הוא התגייס לצה"ל בגיל מאוחר יחסית, שירת שירות מלא ומשרת כקצין במילואים. המשיב נעדר הרשעות קודמות. בתקופה האחרונה עבר להתגורר בטבריה. באותה תקופה עבד ושירת במילואים. לאור נסיבותיו האישיות ונסיבות חייו העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה אצל המשיב להישנות התנהגות פוגעת ואלימה.

25. שירות המבחן שלל אפשרות לחלופת מעצר שהוצעה לשהות אצל חברו ואשתו בטבריה, זאת לאחר שיחה שהתקיימה עם החבר. אפשרות שנייה שהוצעה היא מעצר בית מלא בירושלים, בבית אחיו של המשיב, בפיקוח האח ואשת האח. שירות המבחן רואה בעייתיות מסוימת באשר לקשר הרגשי בין המשיב ואחיו, וכי התגלה קושי אצל האח בדבר ראייה מורכבת אודות מעצרו של המשיב. שירות המבחן התרשם, כי האח אינו יכול להוות דמות סמכותית ומציבת גבולות. לפיכך נאמר בתסקיר כי החלופות שהוצעו אינן יכולות להפחית מהמסוכנות הנשקפת מהמשיב.

26. לאור כל זאת, שירות המבחן לא בא בהמלצה להורות על שחרור המשיב ממעצרו.

27. ביום 16.1.17 התקיים דיון נוסף בו מיקד בא כוח המשיב את טענותיו כנגד מסקנות תסקיר המעצר. בא כוח המשיב הדגיש, כי מעשי המשיב נובעים מסכסוך ממוקד וספציפי עם אדם מסוים, אין חשש ממשי להימלטות מאימת הדין שהרי המשיב לא נעלם אלא התגורר בטבריה, וגם היה במילואים באותה תקופה שבה היה דרוש לחקירה. בא כוח המשיב סבר כי שירות המבחן שגה כאשר התעמק בבעיותיו הרגשיות של המשיב, או ביחסים הרגשיים בינו לבין אחיו. בא כוח המשיב סבר, כי ניתן ליתן אמון במשיב וניתן להורות על שחרורו לחלופת מעצר בתנאים שישקול בית המשפט, בבית אחיו.

28. בא כוח המבקשת הדגיש את המסוכנות הרבה הנובעת ממעשי המשיב לכאורה, כאשר מדובר בהצתה שיש בה פוטנציאל סיכון רב. כמו כן עמד על התכנון המוקדם והתעוזה בה בוצעה העבירה, כמפורט בכתב האישום. עוד טען, כי כדי שבית המשפט יסטה מתסקיר שירות המבחן והמלצותיו, יש צורך בנימוקים כבדי משקל. בא כוח המשיב התייחס לעובדה כי שני השותפים האחרים לעבירה נעצרו תחת פיקוח איזוק אלקטרוני במעצר בית מלא, אולם סבר כי יש לערוך אבחנה בין המשיב לבין האחרים, שכן חלקו בפרשה ובביצוע המעשים רב יותר באופן משמעותי.

29. אחיו של המשיב התייצב לדיון והוא השיב לשאלות בא כוח המבקשת וכן לשאלות בית המשפט. לטעמי, עולה כי מדובר באדם נורמטיבי, המכיר את פרטי האישום ואת תפקידו כמפקח, ולהתרשמותי הוא מסוגל להוות מפקח ראוי. אשתו אמנם לא התייצבה לדיון, אולם לאור דבריו, נראה כי היא תוכל לשמש כמפקחת.

דיון והכרעה

30. אין להתעלם מהמסוכנות הנובעת ממעשי המשיב, וכן מהאמור בתסקיר שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות פוגענית גם בעתיד. יחד עם זאת, לטעמי אכן מדובר בסיכון נקודתי, כלפי אדם מסוים.

31. אינני סבור כי נקודת הכובד מצויה בתסקיר בחלק הסוקר את יחסו הרגשי של המשיב למשפחתו, או היחסים בין המשיב לבין אחיו. הנקודה העיקרית היא שאלת האמון שיכול בית המשפט ליתן במשיב.

32. לזכות המשיב עומדת העובדה, כי הוא נעדר הרשעות קודמות, העובדה ששירת בצה"ל שירות מלא וכיום משרת במילואים כקצין. אלה לטעמי מלמדים על כך שניתן ליתן אמון במשיב ולמצוא חלופת מעצר הולמת שתפחית במידה רבה את הסיכון הנובע מהמשיב.

33. עוד יש להביא בחשבון כי שני המעורבים האחרים אינם בין כותלי בית הסוהר, אם כי אחד מהם ביקש לחזור למעצר, כנראה משיקולים הנובעים בניהול התיק העיקרי. מכל מקום, בית המשפט הדן בעניינם של האחרים סבר כי ראוי שהמעצר יהיה באיזוק אלקטרוני ומעצר בית מלא, וזאת גם אם קיים עבר פלילי לאחד מהם. על החלטה זו לא הוגש ערר. אינני סבור כי ההבדל ברמת המורכבות בביצוע ההצתה הוא כה רב וכזה המצדיק הותרת המשיב במעצר. התרשמתי כאמור כי אחיו של המשיב ואשת האח יכולים לשמש מפקחים ראויים.

34. לטעמי, כדי להפיג את החשש להישנות ביצוע עבירות ראוי כי המשיב יהיה במעצר תחת פיקוח איזוק אלקטרוני.

35. לפיכך, אני מורה לרשות הפיקוח על האיזוק האלקטרוני לערוך חוות דעת לגבי אפשרות פיקוח באיזוק אלקטרוני בבית אחיו של המשיב בירושלים. על המשיב למסור כתובת ומספר טלפון של מגורי אחיו.

36. אחיו של המשיב, יהודה קניאל, ואשתו, ישמשו כמפקחים ובכל עת ישהה אחד מהם עם המשיב, כאשר מקום המעצר הוא דירת מגורי האח יהודה קניאל. על המשיב למסור פרטים מלאים של האח יהודה קניאל ושל אשתו, לרבות שם מלא, מספר ת"ז וכן מספרי טלפון ניידים.

37. המשיב יפקיד ערבון כספי בסך של 10,000 ₪ וכן יחתום על ערבות בסך 20,000 ₪. כמו כן, כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות בסך של 20,000 ₪.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לרשות האיזוק האלקטרוני.

ניתנה היום, כ"א טבת תשע"ז, 19 ינואר 2017, בנוכחות ב"כ המבקשת, המשיב ובא כוחו.

כרמי מוסק, שופט

עמוד 5

